

ся едни други. Попечители-тъ въ Одесѣ при всичко-то си доброжелателство, като нѣмахъ прѣдъ очи теченіе-то на работи-тъ, отъ таквызъ противоположны едни на други извѣстія които получавахъ, колебаяхъ ся и често бывахъ принуждены да ся отправятъ и къмъ едни-тъ и на други-тъ съсъ съвѣты и даже погаженія, това което дразнеше и едни-тъ и други-тъ, додѣто най послѣ дадохъ по-гольмо довѣріе на възпитанници-тъ като на хора учены и за които мисляхъ че общественна-та полза ще бѣде по-близка на сърце-то имъ, и споредъ тѣхны-тъ оплакванія и желанія като помагахъ за поддържаніе-то имъ провъзгласихъ ги самостоятелни и независими отъ общинк-тъ.

Но за жалость тая безцѣнна дарба падна въ лоши рѣцѣ, възпитанници-тъ които бѣхъ честиты да ги слѣтя това прѣимущество не умѣихъ да ся воспользуютъ отъ него. Тѣ злоупотребихъ тѣзи свободѣ, оставихъ на странѣ общк-тъ ползѣ и грижи-тъ за успѣхъ-тъ на училища-та и излѣзохъ вѣнъ отъ кругъ-тъ си, като ся увлякохъ да служатъ на каприци-тъ си, по слѣдствие на което и изгубихъ скоро това прѣимущество като ся намѣрихъ принудены попечители-тъ да ги подчинятъ пакъ на общинк-тъ, но и това не помогна. Незадоволствія-та, распри-тъ и раздоры-тъ ся не прѣсяквахъ.

А какво е было стремленіе-то на възпитанници-тъ и какво имахъ тѣ съ чорбаджи-тъ и какво искахъ отъ тѣхъ? Ето въпросъ който ный много пѣти смы си задавали и не смы могли да си го обяснимъ освѣнъ тѣй :

Извѣстно е че възпитанници-тъ сѣ подчинены на условія да исплащатъ иждивеннк-тъ сумѣ при възпитаніе-то имъ. При голѣмк-тъ жадность за ученіе, свойственнк на млади-тъ когато сѣ наченжли да вкусатъ първы-тъ плодове на наукк-тъ, всякой охотно ся подчинява на тѣзи условія, даже и по-тежки да бѣдахъ; но слѣдъ свършеніе-то на науки-тъ, като ся напомнятъ за условія-та, тутакси незадоволство замѣнява чувство-то на признателность къмъ благодѣтели-тъ имъ. Мысль-та че тѣ не сѣ толкозъ свободны, а още че сѣ обрѣменены съ дългъ, който трѣба да плащатъ прѣдстава имъ несносно положеніе-то имъ :